

Nr 153.

Av herr **Lindskog**, om bibehållande av hittills gällande ordning för riksdagsbeslutet och dess undertecknande.

Bland de grundlagsändringar, som genomfördes vid förra årets riksdag, var även borttagandet av den bestämmelse i riksdagsordningen, enligt vilken riksdagsbeslutet skall av riksdagens ledamöter underskrivas. Vid detta besluts fattande uttryckte emellertid ett ganska stort antal av riksdagens ledamöter sitt beklagande av att den tradition, som ligger bakom denna bestämmelse, nu skulle brytas. I riksarkivet finnas som bekant riksdagsbeslut ända sedan 1500-talet, undertecknade av vederbörande riksdagsmän. Det vore enligt min mening föga önskvärt, om riksdagen samtidigt som den bereder sig att fira sitt eget 500-årsjubileum, skulle bryta en tradition, som visserligen ej går lika långt tillbaka i tiden men dock ompänner en tidrymd av flera århundraden.

Jag anser mig ej här böra ingå på en diskussion rörande den praktiska betydelsen av riksdagsbeslutets bibehållande. I varje händelse har det obestriddigen även en dylik uppgift att fylla. Och den kostnad, som kan vara förenad med ett bibehållande av den hitintills gällande ordningen, är så pass obetydlig, att en besparing på denna punkt säkerligen ej uppväger den förlust, som ligger i en värdefull traditions avbrytande.

Med hänsyn till vad som här i all korthet anförts, tillåter jag mig hemställa,

att i de reglementariska föreskrifterna för riksdagen införes en sådan bestämmelse, att den hittills gällande ordningen för riksdagsbeslutet och dess undertecknande bibehålles.

Stockholm den 20 januari 1934.

Cl. Lindskog.
